

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Villa Ivliani. Expressa ex Iuliano Imp. Συγκτησίδιόν μιχστόν, &c. Descriptio
CXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Nota.

Hæc descriptio, ut apparet, & exquisitè inuentis, & elegantiarum delicijs tota affluit: cum eadem conferri poterunt hypotyposes: quas habent Homerus edyss. d. Pindarus Olymp. lid. 6. Aristophanes Eccl. 154. Sibylla dog. 6. Virgilius 6. Æneid. Tibullus: sed Valla locupletior inuenitur. Adde ad hoc argumentum Paradisi terrestrijs descriptionem quam ex P. Richeonio latinam feci. Gilbertus Cognatus hic affert descriptionem Elysiorum camporum, quam totam inuenies apud Muræum.

VILLA IULIANI.

Ægrestia ex Iuliano Imp.

Σοφικησίδιον μικρόν, &c.

Descriptio CXXIII.

PRadiolum exiguum quatuor agrorum, quod à Theta mihi datum in Bithynia est, tuæ sapientiæ, beneuolentiæque dono: do villus me hercule munus, quam quod opibus celebre, & beatum existimatione, & sermone hominum efficere possit. Verum non vsque ad eò iucundum, nec insuaue, si tibi singulis partibus, & circumstantijs illud descriptum eò oculos ponam. Nihil verò obstat, quominus tecum iocemur homine abundante gratijs, atque eruditione. Dissitum est à mari stadijs non plus viginti, vt neque mercator, neque nauta nugator, aut incuriosus huic loco sit molestus. Neque tamen prorsus Nerei gratijs destituitur: sed piscem semper habet recentem, & palpitantem. Progressus autem ab ædibus in collem quandam, eò Propontidem, insulasque oculis perlustrare potiss: iremque urbem à ger ex iso, ac strenuo rege cognominatam. Non algis, muscoque insistit, neque vbi periculum sit, ab electis in litus, & arenam, mitibus omnino, fereque non nominatis. Sed in hedera, cepisque, & herba fragrante: ibi am conissimum est, recubantem, cum librum inspexeris: deinde visum recreare, atque in naues, & mare, summa cum voluptate transmittere. Ea mihi adolescenti prorsus tenero habitatio, videbatur iucundissima. Nam & fontibus non

malis prædita est, & balneis non inamcenis, hortoque, & arboribus. Posteaquam vero ad vitilem, & constantem ætatem peruenit, me esset, veteris illius consuetudinis viuendi me desiderium cepit, venique sæpè, neque inanis, aut inutilis ille nobis conuenit fuit.

At ibidem agriculturæ meæ paruum quoddam monumentum, vinea breuis, quæ vinum suauiter fragrans, atque dulce gignit: non expectans, donec à tempore Bacchus aliquid accipiat. Videbis gratias, botrus tum in vite, tum sub torculari pressus, rosas olet. Mustum iam in cadis contentum ita est, quasi è nectare haustum sit, si Homero credimus. Qui factum est ergo, vt non magna copia sit eiusmodi vitium, neque in complura iugera sint transfusa? forte quoniam negligentius insitionem curauit; sed cum sobrius Bacchi crater mihi sit & frequentatio nympharum, tantum parauit, quantum ad meum, meorumque necessariorum, qui pauci sunt, vsum pertineret. Nunc verò tibi charum caput dono, te quidem ipsa paruum, gratum tamen amico ab amico profectum, domo doinum, iuxta sapientissimum vatem Pindarum. Literas ad lucernam hiulcè, & tractim scripsi: quam obrem, si quid peccatum est, velim id non accuratius examines, vt Rhetor Rhetorem.

Nota.

Από τῆς τῆθους quæ sit illa Theta non video. Melius opinor, si nihil λέω ἰολογού, τῆς τῆθους, αὐτὴν, quod ipsum verbum sonat, dixerimus. Νηρείας χάριτες, Nerei charites: sunt pisces, vt ex eo patet, ἔχου δὲ ἰχθύν πρὸς φάτορ αὐτῆς, ἀρκαίοντα.

Pisces Nerei charites

Ἐπὶ τὸν μὲν πάλιν τῆς γηγραιῆς Κασιλίας, Antigoniam intelligit, ab Antigono rege conditam, et que cognominem, quæ & Nicaea postea dicta est, Strabo lib. 12. καὶ ἰσμετῆς Ἀντιγῆος ὅς ἐστιν Ἀντιγυῖαν πρὸς τὴν. Hæc autem Bithinia vicina, in qua hæc prædium.

Antigonia urbs.

Ὅσα ἀναμίνοντα locus hic erat confusus, quem germano sensui restitui: quid enim volebat: Non expectans, donec à tempore Bacchum accipiat: significat, non esse ex vinis aspersus, quæ oporteat tempore conditi, ac mitigari.

Νικητός & ἀπορρώξ Ὀμήρου πρὸς ἑνὸν τι. Allusio ad illud Odyssee 9. vers. 359. Ἀλλὰ τὸ δ' ἀμβροσίης, ἔχενταρος ἐστὶν ἀπορρώξ.

Vini lactis Nastrum

Verum

Verum hoc ambrosia, & nectaris est latex,
inquit de vino generoso, quod postea Panyasis est
imitatus.

Νεφέλιος δὲ τῆς Διονύσου κρατῆρος. Α-
qua dicitur Ἐσχυλῆος, in Eumenidibus aquam
vocari, καὶ ἀπὸ τῆς νεφέλης μετὰ γλυκῆρα.

Hanc autem frugum statem in Iuliano commen-
dat Ammianus, lib. 25. & immanem fuisse (ut
cuius verbo utar) assenerat.

Iuliani im-
manis fru-
galitas.

Omitto prolixas villarum descriptio-
nes, quas vide apud Plinium lib. 2.
epilt. 17. & lib. 5. ep. 6. & apud Sido-
nium Apollinarem, li. 2. ep. 2.

SOLITUDO TORRIDA.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXXIV.

AC primo quidem, & sequenti die tolera-
bilis labor visus, nondum tam vastis so-
litudinibus aditis, iam tamen sterili, &
moriente terra: Sed ut se aperuerit campi al-
to obruti fabulo, haud secus, quam profundum
aëquor ingressi: terram oculis require-
bant. Nulla arbor, nullum culti soli occurre-
bat vestigium, aqua etiam deueverat, quam
vtribus cameli deueverant, quam vtribus ca-
meli deueverant; & in arido solo, ac feruido
fabulo nullæ erant. Ad hæc sol omnia accen-
debat, siccaque, & arida erant omnia, cum re-
pente siue illud Decorum munus, siue casus
fuit: obductæ cælo nubes, solam vigente æ-
stu fatigatis, etiam si aquæ deficeret auxiliū.
Enimvero, ut largum quoque imbrem excuf-
serunt procellæ, pro se quisque excipere eū,
quidam ob sitim impotentes sui, ore quoque
hiante captare cœperunt.

SPELVNCA.

Apuleius, lib. 4. metam.

Descriptio CXXV.

Mons horridus, syluestribusque frondi-

bus umbrosus, & in primis altus fuit. Huius
per deuexa obliqua, qua faxis asperimus, &
ob id inaccessis, cingitur: conuales lacunose,
caueque nimiumaggeratæ, & qua qua versus
reposita, naturalem tutelam præbentes am-
biebant. De summo vertice fons affluens,
bullis ingentibus scaturiebat, perque prona
delapsus, euomebat vndas argentæas, iam-
que iuulis pluribus dispersus, ac valles illas
amibus stagnantibus irrigans, in modum
stipat i maris cuncta cohibebat. Insurgunt
verò spelunca, qua margines montanae de-
sunt, turris ardua, caula summa, solidis crati-
bus, ouilique stabulatione commoda, porte-
tis vndique lateribus, ante fores exigui tra-
mites, vice structi parietis attendun-
tur.

Adde Corycium specum qui describitur à
Pomponio Mela. l. 1. c. 13.

CORYCIVS SPECVS.

Ex Pomponio Mela, lib. 1.

cap. 13.

Descriptio CXXVI.

SVpra specus est nomine Corycius singu-
lari ingenio, ac supra quam ut describi fa-
cile possit eximius. Grandi namque hia-
tu patens, montana littori appositum, & de-
cem stadiorum cliuo satis arduum, ex sum-
mo statim vertice aperit. Tunc alte demissus,
& quantum dimittitur amplior, viret lucis
pubentibus vndique, & totum se nemoroso
laterum orbe complectitur: adeo mirificus
ac pulcher, ut mentes accedentium primo a-
spectu consternat, vbi contemplari durauere,
non faciet. Vnus in eum descensus est, an-
gustus, asper, quingentorum & mille pas-
sum, per amenas umbras, & opaca
sylvæ quiddam agreste reso-
nantis, riuis hinc atque
illinc fluitanti-
bus.

Dddd ;

RV.